

Sygn. akt. IV Ka 415/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Nowińska

Sędziowie SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

SSR del. do SO Jolanta Pol-Kulig

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Ireny Głogowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r.

sprawy **T. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk. i art. 254a kk. i art.174§1 kk. w zw. z art.11§2 kk. w zw. z art.65§1 kk. w zw. z art.12 kk.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy

z dnia 12 lutego 2015 roku sygn. akt II K 490/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Oleśnicy) na rzecz adwokata J. Z. kwotę 516,60 złotych (pięciuset szesnastu i ⁶⁰ / 100 , w tym VAT) tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 180 złotych za II instancję.

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Oleśnicy oskarżył T. S. o to, że:

w okresie od 16 września 2013 roku do 20 lutego 2014 roku działając w warunkach czynu ciągłego w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz czyniąc sobie stałe źródło dochodu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szlakach kolejowych G. - K., G. - D., T. - B., elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarków obciążających i linek zbiorczych o łącznej wartości nie mniejszej niż 7842,50 zł sprowadzając jednocześnie bezpośrednio niebezpieczeństwo katastrofy w ruchu kolejowym, czym działał na szkodę Zakładu (...) we W. a w tym:

- w dniu 16 września 2013 roku na szlaku kolejowym D. - G. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej 4 linek zbiorczych wartości 420 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,

- w dniu 7 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 27 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 1363,76 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 14 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 10 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 175 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 23 października 2013 r. na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 13 ciężarków obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 227,50 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 31 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 9 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 157,50 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 4 listopada 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 15 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości nie mniejszej niż 250zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 8 listopada 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 7 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 122,50 zł na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 16 grudnia 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 10 sztuk o łącznej wartości 175 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 7 stycznia 2014 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) i na szlaku kolejowym linii (...) G. - D. powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 19 sztuk o łącznej wartości 2451 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 8 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 16 sztuk o łącznej wartości 280złoty na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 10 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 18 sztuk o łącznej wartości 315 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 13 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym T. – B. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 16 sztuk o łącznej wartości 1170,24 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 15 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. – D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 17 sztuk o łącznej wartości 297,50 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,
- w dniu 19 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 10 sztuk o łącznej wartości 175 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,

- w dniu 20 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym linii (...) G. – K. powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 262,50 złotych na szkodę Zakładu (...) we W.,

tj. o czyn z art.278§1 kk. i art.254a kk. i art.174§1 kk. w zw. z art.11§2 kk. w zw. z art.12 kk. w zw. z art.65§1 kk.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt II K 490/14:

I. uznał oskarżonego T. S. za winnego tego, że w okresie od 07 października 2013 roku do 20 lutego 2014 roku działając w warunkach czynu ciągłego, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz czyniąc sobie stałe źródło dochodu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szlakach kolejowych G. - K., G. - D., T. - B., elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarków obciążających o łącznej wartości 13.574,40 zł sprowadzając jednocześnie bezpośrednie niebezpieczeństwo katastrofy w ruchu kolejowym, czym działał na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W. a w tym:

- w dniu 7 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 27 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 1814,40 zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 14 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 10 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 672 zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 23 października 2013 r. na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 13 ciężarków obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 873,60 zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 31 października 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 9 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 604,80 zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 4 listopada 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 15 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości nie mniejszej niż 1008 zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 8 listopada 2013 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci 7 ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 470,40zł na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 16 grudnia 2013 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 10 sztuk o łącznej wartości 672 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 7 stycznia 2014 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) i na szlaku kolejowym linii (...) G. - D. powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 19 sztuk o łącznej wartości 1276,80 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 8 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G.-K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 16 sztuk o łącznej wartości 1075,20 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 10 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. - K. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 18 sztuk o łącznej wartości 1209,60 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 13 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym T. – B. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 16 sztuk o łącznej wartości 1075,20 złotych na szkodę. (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 15 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. – D. linii (...) powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 17 sztuk o łącznej wartości 1142,40 złotych na szkodę. (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 19 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym G. - D. linii (...) (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej w postaci ciężarów obciążających sieć trakcyjną w łącznej ilości 10 sztuk o łącznej wartości 672 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

- w dniu 20 lutego 2014 roku na szlaku kolejowym linii (...) G. – K. powiatu (...) zabrał w celu przywłaszczenia 15 sztuk ciężarów obciążających sieć trakcyjną o łącznej wartości 1008 złotych na szkodę (...) S.A. Zakład (...) we W.,

tj. przestępstwa z art.278§1 kk. i art.254a kk. i art.174§1 kk. w zw. z art.11§2 kk. w zw. z art.65§1 kk. w zw. z art.12 kk. i za to na podstawie art.174§1 kk. w zw. z art.65§1 kk. w zw. z art.11§3 kk. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.46§1 kk. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. Zakład (...) we W. kwoty 6.787,20 (sześciu tysięcy siedmuset osiemdziesięciu siedmiu 20/100) złotych;

III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. Z. kwotę (...),56 (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt pięć 56/100) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;

IV. na podstawie art.624§1 kpk. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok zaskarżył w całości obrońca oskarżonego zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony T. S. uczynił sobie stałe źródło dochodu z popełnienia zarzucanego mu przestępstwa oraz że dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ciężarków obciążających o łącznej wartości 13.574,40 zł, mimo poważnych wątpliwości w tym względzie wynikających z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza z wyjaśnień oskarżonego, świadków M. S., M. K. i J. S.;

2. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art.4, 7, 410 i 424§1 pkt.1 kpk., która miała wpływ na treść wyroku, a wynikającą z oparcia orzeczenia o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających i pominięcia dowodów korzystnych dla niego;

3. rażąco niewspółmierność (surowość) kary polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez wyeliminowanie z opisu zarzucanego oskarżonemu czynu uczynienia sobie stałego źródła dochodu i przyjęcie wartości ciężarków obciążających na łączną kwotę 3.500 zł oraz wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Wbrew zawartym w niej zarzutom Sąd Rejonowy wyrokując w sprawie nie dopuścił się zarzucanych błędów, prawidłowo ustalił stan faktyczny, dokonał właściwej oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i wyprowadził słuszne wnioski, tak w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu, jak również wymiaru orzeczonej kary. Stanowisko swoje Sąd I instancji przedstawił przy tym wyczerpująco w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, które Sąd Okręgowy w całości akceptuje podkreślając, iż treść apelacji obrońcy oskarżonego nie zawiera żadnych argumentów, które mogłyby trafność rozważań Sądu Rejonowego podważyć.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów, skarżący kwestionuje ustalenia Sądu odnoszące się do uczynienia sobie przez oskarżonego z przypisanego mu procederu „stałego źródła dochodu”. Argumentacja skarżącego mająca na celu wykazanie, że wskazane wyżej ustalenie Sądu jest błędne, sprowadza się do stwierdzenia, że korzyść, jaką oskarżony uzyskał ze sprzedaży ciężarów obciążających - którą w ocenie skarżącego należy przyjąć na kwotę 3.500 zł - nie stanowiła jego jedyne źródła utrzymania.

Argumentacja skarżącego nie jest trafna.

Wobec braku ustawowej definicji omawianego zagadnienia, przy jego ustaleniu należy mieć na uwadze utrwalone już orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, z których jednoznacznie wynika, że sprawca czyni sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, gdy dopuszcza się go wielokrotnie i z pewną regularnością, a takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu, przy czym nie musi to być ani jedyne, ani główne jego źródło (por. post. SN z dnia 13.02.2008, III K 369/07, OSNKW 6/2008/46). Dochód z popełnianych przestępstw nie musi zatem stanowić jedyne źródła utrzymania sprawcy. W rachubę mogą wchodzić dalsze legalne i nielegalne źródła dochodów.

Dla przypisania sprawcy, iż uczynił sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, istotne znaczenie ma przy tym nie wysokość tego dochodu, lecz długość okresu i częstotliwość jego osiągania. Uczynienie sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła dochodu wskazuje automatycznie na cel sprawcy, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy stwierdzić należy, że jakkolwiek zarobkowa działalność oskarżonego nie ograniczała się wyłącznie do przestępczego zachowania penalizowanego treścią art.278§1 kk. i posiadał on również inne źródła dochodu, nie sposób zgodzić się z autorem apelacji, jakoby fakt ten wykluczał możliwość przypisania oskarżonemu sprawstwa w ramach kwalifikowanego typu przestępstwa z art.65§1 kk. Niekwestionowane przez skarżącego ustalenie, że oskarżony w okresie prawie 5 miesięcy regularnie zabierał w celu przywłaszczenia elementy infrastruktury kolejowej, co cyklicznie przynosiło oskarżonemu stały, choć niewysoki zysk, w pełni uprawniało Sąd meriti do poczynionych ustaleń co do uczynienia sobie stałego źródła dochodu.

W odniesieniu do zarzutu negującego wysokość szkody wyrządzonej przez oskarżonego wskazać należy, że wartość skradzionych obciążników Sąd I instancji ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu inżynierii materiałowej, wyceny maszyn i urządzeń. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób przekonujący, zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, wyjaśnił powody, dla których ustalając wartość skradzionych przedmiotów przyjął wartość techniczną (rzeczywistą) elementów infrastruktury kolejowej, czyli wartość takiego samego lub możliwie maksymalnie zbliżonego cechami konstrukcyjnymi, eksploatacyjnymi i użytkowymi obiektu nowego z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego, nie zaś – jak domaga się tego skarżący – wartość złomu. Wybrany przez Sąd I instancji wariant w sposób adekwatny i najbardziej miarodajny odzwierciedla wartość skradzionego przez oskarżonego mienia a jednocześnie pozwala pokrzywdzonemu pokryć koszty, jakie musi ponieść w celu odtworzenia uszkodzonej przez oskarżonego infrastruktury.

Skarżący nie zdołał podważyć tego toku rozumowania a jego argumentacja sprowadza się wyłącznie do polemiki z ustaleniami Sądu wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, bez wskazania konkretnych uchybień w zakresie zasad

logicznego rozumowania, jakich miał dopuścić się Sąd w dokonanej przez siebie ocenie zebranego materiału dowodowego.

Nie budzi też żadnych zastrzeżeń Sądu Odwoławczego stanowisko Sądu I instancji w zakresie charakteru i wysokości wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności. Z całą stanowczością należy uznać, że orzeczenie w zakresie kary nie jest rażąco niewspółmierne. Wymiar orzeczonej kary - 1 rok pozbawienia wolności - jest trafny, oscyluje w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, w należyтым stopniu uwzględnia warunki i właściwości osobiste oskarżonego, jego uprzednią wielokrotną karalność oraz działanie w warunkach art.65§1 kk. Wymierzona kara jest adekwatna zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa.

Analizując sprawę w aspekcie dotychczasowej przeszłości kryminalnej oskarżonego zaznaczyć należy, że oskarżony był już wielokrotnie karany sędownie na kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Jego resocjalizacja nie przyniosła pozytywnych efektów. Okoliczność ta świadczy nie tylko o znacznym stopniu jego demoralizacji i lekceważeniu przez niego podstawowych norm porządku prawnego, ale pozwala przede wszystkim postawić tezę, że wymierzenie oskarżonemu kary innej niż bezwzględna nie będzie skutecznie realizować postulatów wychowawczego oddziaływania kary.

W świetle całokształtu okoliczności wpływających na wymiar kary brak jest podstaw do uznania, że doszło w tym zakresie do obrazy art.438 pkt.4 kpk. przez wymierzenie oskarżonemu kary rażąco niewspółmiernej (surowej).

W tym stanie rzeczy, nie znajdując uzasadnienia dla zarzutów podniesionych w apelacji i uznając, iż wniesiony środek odwoławczy sprowadzał się w swojej istocie do polemiki z rozważaniami Sądu I instancji, wyrażonymi w pisemnych motywach wyroku, należało utrzymać w mocy zaskarżony wyrok.

Orzeczenie zawarte w pkt II wyroku Sądu Odwoławczego znajduje uzasadnienie w treści §14 ust.2 pkt.4 oraz §2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o przepisy art.636 kpk. oraz art.8 w zw. z art.2 ust.1 pkt.3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.(Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz.223 z późn. zm.)